

Dunkel Nepomuk Norbert:

Bűnbak, szivárvány háttérrel
lélektan, szexualitástörténet, az üldözés anatómiája

Bár a bűnbak legtöbbször fekete, a színe jelzi: más. A pap kezét reá tevén, a közösség bűneit reá terhelve, elzavarja a pusztába, messze el, a közösségtől. Amiről most szólni fogok, az most épp egy szivárványszínű bűnbak. Ahhoz, hogy megértsük, miért gond „másnak” lenni, hogy miért kelt annyi indulatot a homoszexualitás, egy átfogó pillantás erejéig hátra kell nézni, a homoszexualitás múltjába.

Magyarországon még nem vagyunk túl a fejlett Nyugat kisebbségmozgalmain, az önfelszabadító aktusokon, a társadalmi elfogadás és együttélés nagy vívmányain (gyermekmunka megszüntetése, nőmozgalmak, kisebbségekkel való együttélés, ide értve a Mormon vallást, a Krisnásokat, a bevándorlókat, vagy épp a szexuális kisebbségeket is –ami egyébként szerencsétlen kifejezés).

A 2005 -ös felmérés¹ szerint a visegrádi (Lengyelország, Csehország, Szlovákia) országok között MAGYARORSZÁG A LEGELUTASÍTÓBB a melegekkel, de a romákkal, sőt a bevándorlókkal (xenophóbia) szemben. A felnőtt magyar lakosság (minimum) 36 % -a tekinthető homofóbnak (szocio-demográfiai változók elemzése, 2005-2006). Nem jobb a helyzet a bevándorlókkal és romákkal sem. A melegekkel kapcsolatos előítélet erősebb a férfiak, a középkorú, és idősebb emberek esetében. A társadalom hálózat, és tudott, gyakorlat, hogy az interetnikus kapcsolatok, a szocializációs háló (személyes kontaktus) segít az „mások” eltérők elfogadásában. Magyarországon, Vas megyében pl. napi tapasztalat az Osztrák turista, munkavállaló. A határ menti települések (Tótok, Ukránok) ismerik egymást, sőt, vegyes házasságok köttenek. (vö.: Allport, kontaktus-elmélet, 1977) az, hogy kevés magyar ember vallja azt, hogy van roma, vagy meleg ismerőse nem azt jelenti, hogy ez így is van, ebbe a tudomásul nem vétel is, a tagadás is benne van. Ő nem érintkezik a szexuális kisebbséggel (pl. a Magyar Cseh arány 43: 8, nagy a különbség!)

Miért nem jó kifejezés a szexuális kisebbség? Mert ilyen, -a szó szoros értelmében- egyáltalán nincs is. Mert nincs igazi „egyféléképp megnyilvánuló szexualitás”. Inkább szexuális sokféleség van. A szexuális preferenciák, így a homoszexualitás is, leginkább személyiségvonás. A szociológia, a viselkedéslélektan, a szexuál-pszichológia, az egyéni életstílus elemzések stb. mind mind arra világítanak rá: NINCS KÉT EGYFORMA meleg (leszbikus), vagy épp biszexuális egyén, elvileg ANNYI KATEGÓRIA van ahány ember,

¹ Ceorg-Tárki 2005 október

de minimum annyi, ahány kultúra és szubkultúra van. És ez zavarba ejtő. Aki ismeri munkáimat, tudja, bölcsészként gyakran világítok rá, számtalan dolgot már ezer évek óta (!) tudott a vallás, a bölcsélet, így az elfogadást, a sokféleséget, a variabilitást, a pluralizmust, a társadalmi toleranciát. Minek is ahhoz szociológia, pszichológia, hogy elfogadjuk egymást? A válasz kézenfekvő, a nézetek különbsége, az indulatok és a vélekedések manipuláltsága, egyszóval; a tudat színvonala az, amiért nem létezik elfogadás –itt Keleten. Az persze nem baj, ha szinkronicitás (egyidejűség pl. felismerésben, problémaérzékenységben) van, azaz, ha a társtudományok, így több tudományág is megerősíti; a szexuális sokféleség nem baj, nem bűn, legfőképp nem átok és betegség, hanem a teremtés sokféleségének kifejeződése. A vallási befolyás, miszerint -a Konstantin császár által alapított- keresztény egyház (melyik nem?) befolyásolni kívánja az élet minden területét, sokáig éreztette hatását: a születés, a házasság, a halál társadalmi rítusait átszínezte, ideológiailag birtokba vette. Így az egyén számára nem maradt privát szellemi tér: az egyház által készen kapott ideológiák lassan közvélekedéssé váltak, nem maradt hely az egyéni út számára. S mindez nem elég, a bűn (a vélt, mondva csinált bűn) megtorlásban részesült, hiába az elfogadás, és szeretet vallása, a keresztény gyakorlat hemzsegeve bővelkedik a kollektív üldözésben és büntetésben (pellengér, kiátkozás, máglyahalál, megkövezés).

A homoszexualitás, mint sok egyéb magatartás, vagy életforma így szintén bevonult a SZÉGYENKULTÚRÁBA. –Mit szólnak mások? -Mit fog mondani a szomszédom? Ki fognak közöszíteni, meg fognak büntetni! Behódolni = egzisztenciálisan életben maradni. Tehát nincs egyéni reflexió, nincs EGYÉNI út. A KÉSZEN KAPOTT IDEOLÓGIÁK megmérgeznek. Az ókorban nem sokat törődtek a homoszexualitással, minden ideológia ellenére, mert még a városokban is természet közelben élő emberek elfogadták a testet, a vágyat, a sokféleséget, a meztelenséget.

A szexualitás az ember legsajátabbja. Egyéni, s ideológia –mentes funkció, öröm, játék, a szeretett másikkal adott ajándék. Mégis... A történelem során a papok után az orvosok (1800) is elhódították ezt az intimitást az emberektől, és ítélkeztek a különböző szexuális orientációkat illetően. A meleg magatartást perverzióknak írták le, sőt, gyógyítani karták² (kasztráció, a nyakszírt és az ágyék kauterizációja [elektromos égetés], averziós [= pl. meztelen férfi képekre adott áramütés] „terápia”, hormonkezelés, és számos primitív kompetenciaszerző eljárás –ami, természetesen hatástalan, azt az orvosi illúziót és szublimált hatalomvágyat támogatta, hogy ők élet és halál urai, befolyásuk van.)

² Az ENSZ a homoszexualitást a 80' –as évek eljén törölte a „Betegségek Nemzetközi Osztályozásából (BNO) a harmadik nem

Az 1860 -as évekre a homoszexualitás már nem csak perverzió, hanem veleszületett betegség, fogyatékoság (Richard von Krafft-Ebing). 1897 -ben már „szexuális inverzió” (Havelock Ellis) lett a homoszexualitásból. Csakúgy, mint manapság, számos betegség nem megfogható, sőt, a gyógyszeripar elemi érdeke [!] a mindújabb betegségek megtalálása-generálása; a profit ember egészségeken, etikán és életeken gázol át... Aztán jött a homoszexuálisok egyfajta neurózisa, bár már John Addington Symonds (Havelock kortársa is, egy könyve szerzőtársa is) javasolta, hogy kapjon minden homoszexuális egyszerű „social minority” orientációt. De nem. Mert a papok, erkölcsjogászok, az orvosok után most már a pszichológusok jönnek. Ó, mennyi tévelygő!

Úgy nagyjából 1910 -ig a homoszexualitás csak orvosi lapban szerepelt (de nem így nevezték, és erről újságban nem volt ildomos ími), vagy vallási iratokban, a bűnök és eltévelyedések között. A kor természettudományos színvonalá szerint a melegség vagy evolúciós zsákutca, vagy egyszerű degeneráció, esetleg hormonzavar, vagy... és ezek a 'vagyok' teszik tudománytalanná a homoszexualitásról való vélekedést- vagy család -dinamikai következmény. Pl. az erős, domináló, „fallikus anya” (Freud) nem engedi az oedipális korszak megoldását, így a kisfiú inkább az anyjával azonosul. Fantasztikus ez a „rugalmas kreativitás”, hogy ennyi „tudós” verzió van egy jelenségre, ráadásul csak a férfiakkal foglalkozik érdemben legalábbis. És senkinek nem tűnt fel (ma sem), hogy a paradigmák (példa, eset, minta, tudományos felfogása valaminek) sokaságában még mindig nem megoldott-megértett a kérdés! A csak-férfival való foglalkozás mögött férfi-sovinizmus van, a férfi nem szül, s nem fogan, talán tényleg matriarchátus volt valaha –függetlenül, mi ben hisz a ma divatos evolúciós pszichológia.

A paradigmák váltogatása (bűn, degeneráció, betegség, istentelenség) „tudományos” infidelitás (hűtlenség). Vagy inkább afféle porozitás; belső üresség. Amíg a szexualitás egy „bipoláris”, vagy bináris, kétsarkú probléma, és amíg a többségi viselkedés heteroszexuális, addig az a normális, ami átlagos. A nyelvi szerkezetből kilátszik a lóláb; ami egykor átlagos, az ma már egyenesen nem normális, sőt; az, aki (időnként, indokolt helyzetben) nem normális dolgokat tesz, még normális lehet. Nem mindenki örült, aki örült dolgokat cselekszik. Tehát, ami átlagos, az nem biztos, hogy normális. Igen, a gond az, hogy az átlagos nem biztos, hogy a normálissal/ természetessel/ eredendővel azonos. Az volt a normális, hogy van szemem, de ma már senki nem toporzékol, ha szemüveget, sőt, mikrocsipes implantátumot (beültetett, a fényingereket feldolgozó elektronika) viselek, hogy lássak. Az 1970 -es évekre beléptek a sorba a biológusok, így a meleg és lesbikus viselkedés már nem társadalmi, hanem „természetes biológiai” kategória lett (Andrew Sullivan, Edward Stein).

A sort a szociológusok zárták, majd a szexuális forradalom, a melegjogi társaságok –a fejlett Nyugaton, nyilván nem nálunk. (Melegjogi társaságok, néhány nemzetközi jelleggel és hatókörrel működik: ➤Amnesty International I Easton street, London WCI 8D, amnesty@amnesty.org, ➤International Gay and Lesbian Human Commission, 1360 Mission St. Suite 200, San Fransisco, CA 94103 US, EU –s nemzetközi jogi fórum: International Lesbian and Gay Assiciation [ILGA] 81 Kolenmarkt B-1000 Brussels, Belgium, ilga@ilga.org)

Még ugyanazon vallások is eltérő módon reagálnak a humán szexualitásra, de nem csak eltérő módon, hanem csúsztatva, manipulálva is egyben. A judaizmusban erős a homoszexuális tilalom, de ez nem Istentől való, Mózes³ törvényei inkább „halandó emberkéztől” valók: az izraeliták mindenben meg akarták KÜLÖNBÖZTETI magukat a kánaánitáktól. Náluk Athirat istennő és Baal isten kultusza volt, illetve –ahogy oly sok ókori kultúrában voltak szent prostituáltak- Baal istennek is voltak papnői, szent prostituáltjai. Innen a judaizmus sajátos identitása, az izraeliták semmiben sem, így erotikában, teológiában, de életmódban sem akarnak hasonlítani senkihez. Ennek ellenére számos homoszexuális barátságról maradt feljegyzés, a bibliában is (Dávid és Saul király fia, Jonatán, Ruth és Naomi), azon kívül is. A zsidókra pszichológiailag jellemző egyfajta erőszakosság és a kényszeresség. A Talmud, a Mishna (II. századi rabbinikus szabálygyűjtemény) oly KÉNYSZERESen szeretné törvények közé zárni, mereven kezelni, s mi több: ELLENŐRIZni az életet, hogy minden pszichológusnak fel kell tennie, itt nem egyszerű vallásos szabályokról, hanem egyenesen direktívákról van szó – ELTÉRNI NEM LEHET.

Az egymással szeretkező férfiakat (nőkről sokszor nincs említés, a törvénykönyvekben [szexizmus, fallokrata kultúrák⁴] meg kell kövezni, mindez egyszerre Dávid és Jonatán szerelmével! A fallokrácia (péniszuralom-férfiuralom) bizonyos kultúrákban fél a kulturális kasztrációtól, azaz a férfi viselkedjék úgy, mint egy férfi! –A mondat LÉLEKTANI ÜZENETE: ne térj el tőlünk! A hatalom birtokosaitól, mert veszélyezteted a (fallikus) hatalmat, már pusztán azzal, hogy eltérésseddel megkérdőjelezed a legitimitásunkat, hisz'ha van alternatív út...

A judaizmus gyakran hasít jóra és rosszra –ami skizoid-paranoid pozíció -a pszichoanalízis⁵ szemszögéből. A judaizmus ideológiája elkülönülő, erősen túlszabályozó, alig van helye benne az egyénnek (ha van egyáltalán).

³ Mózes II. 18:22, 20:13, vagy épp V 22:5 - és az Ószövetség egyéb történelmi részei, Sodoma, stb.

⁴ Nepál, Nikarauga, Sierra-Leone, Panam, de Pakisztánban, Ugandában: életfogytig tartó börtön, Szudán: halálbüntetés, Tanzánia és Zambia: 14 év börtön, Afganisztán: halálbüntetés, stb.

⁵ Melanie Klein - Introduction to the Work of Melanie Klein by: Hanna Segal, Hogart Press 1973, London. (Az üldözött és az eszményi tárgy a csecsemő (ill. az ehhez hasonló) tudatformákban, kulturális szimbólumokban.

A Mózes -korabeli vallásos fegyelem már-már kényszeresség (Talmud) is, egyben autoriter elnyomás is –olyannyira el akarnak határolódni minden mástól és mindenki mástól. Talán az Egyiptomi kivonulás az oka: „a múltat végképp eltörölni”. —És bosszút állni, még ha szublimált formában is. A VALLÁSI TÜLESZMÉNYÍTÉS egyben egy jelenség/ funkció ideológiával való bevonása (és vegyük észre, a törvények túlértékelése, mereven kezelése!) a PSZICHOLÓGIAI ELHÁRÍTÓ MECHANIZMUSra (a félelmek, szorongás távoltartása!) emlékeztet: tagadás, a másik (kultúrájának, jogainak, jelentőségének) leértékelése, ill. a neurotikusán szélsőséges eszményítés. Aminek alapmechanizmusa a hasítás. Alaptörekvése: a jó tárgy megőrzése.

A hasítás lényege, hogy a jó tárgyat távol tartsa és megóvja a fenyegető(nek vélt) dolgoktól (emberektől, idegen kultúrától és véleményétől, gyakorlattól).

A zsidó vallás nem a szabadság vallása, hanem autoriter törvénygyűjtemény. (És mit kezd Isten a törvények kalodájában nyomorékká torzult emberrel?) A modernizmus pedig az újra felfedezett szabadság kora lenne, mert már a hagyomány, a vallás, az erkölcs, a politikai elvek, a totem és tabu, a kulturális eszmék nem határozzák meg a lét játékerét; az ember vagy vállalja szabadságát, és akkor neki magának kell értelmet/ tartalmat/ kifejezést adni életének. Vagy lemond, elmenekül önnön szabadsága elől. És e szabadság azért 'újra felfedezett', mert a természeti népek, az ókori kultúrák mind tudták, amit nekünk most [újra meg] kell megtanulnunk; szexuális sokféleség mindig is létezett, a **dimorf (kétalakú), poláris, csak nőkre és férfiakra osztott társadalom egyszerűen vallási-kulturális hazugság**. Hamisság. A szexuális sokféleség mindig is létezett — antropológiai és történelmi tény.

Az autoriter kultúra és vallás lényege szerint nem szabad választásokon alapul, hanem kényszeres alkalmazkodáson (extrém elfojtás). Alappillére a félelem, amivel nem lehet szembe szállni (hatalom, tekintély), a normasértő extrém büntetést kap. Ez kollektív neurózishoz vezet, a lelki megnyomorodottság válik normává. Az lesz szabad, aki mégis megtagadja, hogy e norma értelmében legyen normális.

Tanulmányaim során kimondottam szerettem Majmonidészt (XII. sz. zsidó bölcsélet), aki sokat elárul abból, hogy a szex nem isteni törvény, nem is lehet az, mert szabad akaratot adott, illetve, a homoszexuális vonzalom nem választott, hanem veleszületett, ráadásul általános emberi, de emlős állatok között is fellelhető szexuális variáció, sőt; még csak nem is merev kategória, hanem változó. A homoerotikus vonzalom sokszor keveredhet a ritkább, de heteroszexuális epizódokkal is, sok-sok meleg/ lesbikus életében! Nos, visszatérve a majmonidészi intésre, az ősi sérelem bujkál benne: „A nők nem bocsátkozhatnak lesbikus kapcsolatba, mert ez egy egyiptomi szokás.” Igen, muszáj eltérni.

De nem jó az egyiptomi koszt sem, miképp az egyiptomi zene sem. Eltérni muszáj. Pedig... pedig maga a zsidó misztika, vagy ha úgy tetszik ezoterikus hagyomány a kozmikus embert, Adam Kadmont is, bizonyos kabbalisták Ádámot androgünnek, azaz: himnősnek gondolták. Nem véletlen, mert isten nem poláris, nem vagy férfi, vagy nő. Ugye evidencia, hogy a teljesség nem csak ilyen, vagy csak olyan. –És az ember sem csak nő, vagy csak férfi –a nemeknek megfeleltetett tulajdonságok állandó mozgásban vannak bennünk. Jézus semmit nem mondott a homoszexualitásról⁶. A keresztény erkölcsrendbe e probléma Aquinói Szent Tamás révén került be a homoszexualitás (értsd: szodómia). Ő négy természetellenes bűnt⁷ vélt találni, –amit mások, kritika nélkül (tekintélyelv, szorongás, neurotikus menekülés a korlátokhoz, a biztos szabályokhoz, törvényekhez, hisz’ oly sokan menekülnek a szabadság elöl) egyszerűen átvettek tőle. 313 –ban nyilvánította Konstanin római császár kereszténynek az egész római birodalmat. Ám nem vallási, hanem politikai és ideológiai okokból. A kereszténység egyik fontos eleme a judaizmusból már ismert: poláris világkép, fehér és fekete, bűn és erény, menny és pokol. A szexualitásban, testiségben bűnt láttak, pontosabban kifejezve, BÜNTUDATOT VETÍTETTEK BELÉ. A test és lélek e kettéválasztása hihetetlen butaság, és nagyon is neurotizáló volt. A BÜNBAKKÉPZÉS folyton megjelenik; az ösztön az ördögtől való. Akik másképp élnek ki, élnek meg ösztöneiket, az utálatos. Az egyházi erkölcsbírák azonban egyet rendre elfelejtenek: [Az Úr] azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és az igazság ismeretére eljusson. (I. Timoteus, 2,4.) Az üdvözülés nem azt jelenti, mindenki egyforma legyen, mindenkinek ugyan az legyen. És még valami; ha az Úr teremtményei vagyunk, akkor a homoszexuális teremtmények is az Úrtól valók.

A homoszexualitás a „bűnös” Egyiptomból való, vagy épp -1492- a spanyol katolikusok azzal a váddal üldözték ki a zsidókat, hogy ők és „természetesen” a muzulmánok (eltérő vallási és politikai érdekek!) hozták be a homoszexualitást. Ez *casus belli*, a haragvadások és ellenségeskedések –mondva csinált- oka. A muzulmánok 711 –ben foglalták el Spanyolországot, ők ekkor visszavonták a homoszexuálisokat büntető törvényeket, ami kasztrálással (!) és korbácsolással járt, de minimum leborotváltatták a haját –ki érti, hogy a szeretet vallása miatt, hogyan gyakorolja a diszkriminációt? Számos keresztény felekezet a mai napig aktívan, tevélegesen DISZKRIMINÁLJA a homoszexualitást, vélt isteni/ keresztény törvénynek gondolva azt a szeretetet és testi kapcsolatot, amiről mára világosan kiderült, nincs köze sem bűnhöz, sem eltévelyedéshez;

⁶ Birtalan Balázs: Halállal lakoljanak?-Budapest, Celtus: 1997

⁷ bujaságok; mint, állatokkal való szex, maszturbálás, természetellenes helyzetben való közösülés, és a nem megfelelő nemmel való szerelmeskedés. Lásd még Pál apostol a Rómabelikekhez írt levél 12: 26-28 Pál korábban (Sauként) üldözte Jézust, majd Jézus jelenése után a pogányokat. Vegyük észre, neki muszáj volt valakit üldözni! Paranoid féltékenységgel akart a szentnél szentebb lenni –pszichoanalitikus megvilágításban.

a biológiai-antropológiai sokszínűség manifesztuma. A teremtés változatos. A Kvékerek, vagy a Kanadai Egyesült Egyház (United Church of Canada) elfogadja, és fel is szenteli az élettársi meleg párokat. De nem ez a többség. A vallás nem szeplőtelen, mert, mint IDEOLÓGIA ALKALMAS CSOPORTOK SZEMBEÁLLÍTÁSÁRA.

A kereszténység, ha szeretetvallás, akkor pont ettől veszít hitelességéből, miért probléma, kinek a problémája a homoerotika, sőt, a szerelemmel egyenértékű homoszexuális szerelem?? Maga a vallás bűnbakképző, légy olyan, mint mi! Nem szeretünk/ befogadunk (agapé⁸) téged, hanem, mint alattvalót óhajtunk téged. Valaha, korai filozófiai olvasmány élményeim közé tartozott Szent Ágoston (IV. sz.), bár tizenhat évesen nem értettem, miért „felsőbbrendű a férfi, mint a nő”, és miért hadakozik a „bűnös testi gerjedelmek iránt”, különösen, „ha azt úgy csinálják, mint Szodómiában”. Később értettem meg; ifjúkorában nem csupán szerelmes volt egy férfiba, hanem ezt kínosnak és elfogadhatatlannak élte meg. Általában okozott lelki tusát önmön szexuális ösztönkésztetése.

Mint sok keresztény, félreértette a testet, bűnösnek ítélte, azaz: alaptalanul ideológiával ruházta fel az ember pszichoszomatikus működését, sőt, a testlélek-társak működési egységét dichotóm módon szétválasztotta. Sőt, azt, ami neki magának volt probléma, -alaptalanul- problémává tette meg másoknál is. Az ösztönerőktől való félelem nem menti fel etikailag Ágostont, hogy túlkontrollál. –És végül kasztráltatta önmagát... Ágoston szexuális nézeteit is kritika nélkül követték. –Vagy felhasználták?...

A pszichológia látja Ágoston „ELLENTÉTBE FORDÍTÁS” lelki mechanizmusát; buzi lennék... jaj, de inkább nem, mit szól isten, s az emberek, az egyháztól nem is beszélve... inkább aszexuális leszek, nehogy vétkezzem. A PROJEKTÍV (kivevítésen alapuló) IDENTIFIKÁCIÓ másba vetíti/ találja meg azt, ami számára elviselhetetlen, így a másikat ítéli el, a másikat bünteti! A legtöbb buziverő maga is látens homoszexuális, vagy, az agressziót elsődlegesen kiváló okkal szemben nem léphet fel (az túl hatalmas, vagy egy arctalan hivatal a frusztráció okozója) így PÓTTÁRGY-at keres agressziójának.

A homoszexualitás félreértését a korakereszténység idején Juszticiánusz császár vitte végbe, mégpedig a megreformált „lex Iulio” [533] törvénnyel, mely a halálbüntetés terhét vetette rá a korabeli melegekre. A tolerancia és a diszkrimináció korszakos hullámváltozásai arra intenek, ITT NEM EGYSZERŰEN VALLÁSOS ELVEKRŐL VAN SZÓ, sokkal inkább szociológiai, valláspolitikai (egyház = hatalmi szervezet), sőt, politikai (manipuláció) korszakokról.

⁸ A keresztény filozófia szeretet felfogása: erősz (vonzalom) –filia (kedvelés és érdeklődés, kapcsolódás, együttműködés)– agapé, ez utóbbia –feltétel nélküli- elfogadás legmagasabb foka.

A NORMAKÖVETÉS ELVÁRÁSA, KÉNYSZERÍTÉSE vagy egyszerű megítélése is az adott KÖZÖSSÉG MENTÁLHIGIÉNÉS ÁLLAPOTÁT tükrözi; a másság üldözendő-e, félelmetes-e? Magyarországon még a kutyatartók is diszkrimináltak, még a háziállatainkat sem tartjuk méltó módon, illetve a kutyatartás, az állatvédelem, vagy a biciklis társadalom is ALKALMAS CSOPORTKÉPZÉSRE, gyűlölségre. (Állatvédelem és embervédelem egy közös elvből jön.) Az is világos, a TÁRSADALMI KÖZÉRZET, a megélhetés, az ÉLETSZÍNVONAL PROBLÉMÁSSÁ VÁLÁSA NÖVELI AZT AZ ÁLTALÁNOS TÁRSADALMI FESZÜLTSEGET, ami oda vezet, -vagy a politikusok oda vezetik- hogy egy körülírt csoport ellen irányuljanak. És nem azt vizsgálják, honnan is származnak valójában? A tudatosság azonban napfénybe emeli a rejtett motívumokat és fedett mechanizmusokat.

Abu'l-Kaszim haszan Unszudri (? – 1050? perzsaköltő)

Nagyon szép fiatal ember
Ha túl sokáig nézel szemébe, megvakíthat.
A pólónál, a réten mindenki néki szurkol
Ám ő legszebb a gőzfürdőben, habár vitás, mikor izgat jobban-
ha előlről vizsgálod, vagy hátulról? (fordította: Faludi György)

Az iszlám tudott „Lót népének” szokásáról, a *liwat* (anális közösülés), elébb elítélésre került, majd egyenesen üldözték. Azaz: az ideológia már megint TÁVOLSÁGOT, KÜLÖNBESÉGET tett.

A középkori iszlám világ hemzseg a homoerotikus irodalomtól, a férfiszerelem egyben idealizált szerelem is, épp azért, mert nem gyermeket akar, mert nem gazdag férjet akar, hanem önmagát, a parttalan szeretet. Ám az arab vallásos kultúrában már éppoly ambivalens a homoerotika megítélése, mint a zsidóknál. Az ősi araboknál –mint a toleráns kínai dinasztiák idején- az anális közösülés éppúgy történt nőekkel is, sőt, a fogamzásgátlás bevett módja is volt. A férfi homoszexualitásnál nem annyira az anál-erotika, inkább a combok közötti szex, és a gyengédség a lényegi elem. A többnejűség is magyarázza az arab fiúszerelemet, aki nem tudott eltartani 3-4-5 feleséget, fiúval hált. Vagy Mohamed mondta, vagy a szájába adták, de a hagyomány szerint Mohamed szerint: „elátkozza azt az Isten, aki „úgy csinál” (azt csinálja) amit Lót népe.” Nos, ez egy tisztán diszkriminatív állítás –és vegyük észre, nincs argumentáció, mert a legfőbb tekintélyre, az egy Istenre hivatkozik. Igaz, azt is mondhatná, de nem csak Mohamed, hanem minden próféta, hadd csinálják ők, amit, ahogy akarnak, ti inkább ezért-azért ezt meg azt így meg úgy csináljátok. Az „egyetlen” helyes út, a KIZÁRÓLAGOSSÁG mindig kételet kell, ébresszen! Ma is, az egyik szélsőséges, jobb oldali iszlám párt szerint utálatos a homoszexualitás -holott maga a Korán egyáltalán nem (!) egyértelmű e témával kapcsolatban. Tudniillik; az egyetlen explicit utalás a homoszexualitásra: Szodoma és Gomorra története.

Nota bene: a szodomitákat, illetve a homoszexuális szerelmet, pedofiliát (paisz = fiú, paidesz = fiúk, gör.) gyakran keverik egymással, vagy e kifejezéseket igen gondatlanul a mértéktelenség, a kicsapongás, vagy a pedofil csábítás szinonimaként is használják⁹. Érthető, hisz erre sokáig szavaink sem voltak! Az első publikus említést 1897 -ben (Havelock Ellis) *sexual inversion* néven találjuk. A magyar homoszexuális szó Kertbeny Károly szóalkotása (1869). Ezt megelőzően gyakran nem kellően definiált, miről is beszélünk? A szodomizmus, a fajtalan, a nemtelen, a természetellenes kifejezések sem mindig takarják ugyan azt a tartalmat. Sokat árul el az 1910 (?) -ben először használt *intermediate sex* (Edward Carpenter)

Nem véletlen, hogy e pontatlanság öröklődik, sőt, e pontatlanság alkalmas csúsztatásokra is: mi helyes, illetve (és ez már agresszió) mit KELL követni! Ebből persze nem csak az következik; ne légy buzi, hanem az is, hogy ha pl. a NINCS -be tartozol (Nemi Identitás Nélküliek Csoportja), vagy transzneműnek¹⁰ érzed magad, bűnös vagy, undorító vagy, jobb lenne, ha nem léteznél, jobb lett volna, ha meg sem születnél volna! Az Al-Lat, Al Uzza és Manat kultuszban -az iszlám előtti arab időkben- szintén voltak szakrális prostituáltak (hierodulia), akik, -horribile dictu- táncoltak a templomokban. És... transznemű férfiakat és nőket öltöztettek be a ceremóniákhoz. A genderről való lemondás nem feltétlenül a szexuális élettől való tartózkodás, de mindenképp a szerepelvárások figyelmen kívül hagyása.

Lemondás a világról -pszichológiai értelemben; lemondás a társadalmi szerepekről is, nem csak munkáról, karierről, vagyonról, érzékiségről is, hanem a nemről, mint genderről, mint a társadalom által elvárt-megszokott-diktált, egy ADOTTNEMNEK MEGFELELTETETT MAGATARTÁSMÓDRÓL is.

-De ezt ugyan ki veszi észre? ... És az iszlám, mit a kereszténység, mikor elérte a Közel-keletet, vagy áttértette az Al-Lat kultusz papjait-papnőit, vagy egyszerűn megölték őket. Khm. A vallások. Ó, az ideológiák! Ó, a szeretet vallásai! A szufi hagyomány, akár a héber kabbala, ez is egy misztikus ág, áramlat, hagyomány. Még az iszlám szufi is sokszor támadták, mert e hagyományban, akár csak a kabbalában, a homoerotikus vonzalom, mint maga a szerelem, az isteniség érzése, mert: a szerelem az a másikban való feloldódás, az ego -ból való kiszakadás, az én -től való megszabadulás. A másik teljes befogadása inkább misztikus megtapasztalása az isten szeretetnek, mint hogy bűnös dolog lenne.

⁹ A görögök használták az erómenosz (eran=szerető, vonzó), kifejezést, de a fiúszető helyett, a paidika - kifejezést is, (ifjú, fiú, fiúja valakinek értelemben). Latinul: cataminus (passzív szerető)

¹⁰ az ilyen ember nem olyan neműnek érzi magát, mint amilyen a testi (fenotípusos) nemi megjelenése. „Rossz testbe született.” Vagy biológiailag vagy az ún. társadalmi nemi szerepét érzi a születettől/ elvártól másnak. Az élet nem szegényes, nem dimorf, nem kétalakú. Hanem sokféleség jellemzi.

Abú Nuvász (760? – 813?)
A kalifa teljesíti három kívánságomat

A trónteremben húszan ülünk a kalifával
– „Kérj három dolgot Abú Nuvász. Bármikívánhatsz.”
– „Három csókot a szádra.”
– Meglobbanak a fáklyák, a testőrök kihúzzák kardjukat, hogy levágják fejemet.
– „Szerény óhaj” – mosolyog al-Amín.
Rózsailatotszívnak szájából ajkaim.
S három hosszú csók közt, a két rövid szünetben fiatal arcát nézem –
Nem volt kár megszületnem.

(fordította: Faludi György)

A buddhizmus a legelfogadóbb a homoerotikával kapcsolatban. Hogyne volna? Az egyik legfejlettebb vallás, bár eredete a Hinduizmus, annak „szektája”. Ám tudja jól: a nemiség nem a nemi szerv, vagy nemhez kötött társadalmi szerep, a jin és a jang a világegyetem működési elvei is egyben. Jin és jang, nem pedig; jin vagy jang! A gender = a TÁRSADALMI NEM azt jelenti, pl. egy nő nem járhat födetlen fejjel, vagy nem szavazhat, vagy csak férjének lehet vagyona, vagy pl. nem járhat egyedül, az utcán (nyilvánosan) nem ékszeresheti magát. Tehát szerep, viselkedés, vagyoni és társadalmi státusz együtt. Vegyük észre, ez a szerep minden társadalomban mást jelent, hol itt a normális, a biológiailag adott?? A gyenge én-erejű, bizonytalan átalag (normális?) ember bújik maszkokba, költözteti életét szerepekbe.

Japánban, pl. a Hei korszak (794-1185) idején a homoszexualitás teljesen elfogadott volt, nem félték a gyermek utánpótlás elmaradásától („társadalmi halálfélelem”), hanem egyfajta „szerzetesi” kommuna-szeretet lehetett. Persze, a keresztény térítő Xavier atya nem értette a boncok (buddhista szerzetes) eme életfelfogását, e jelenséget „Japán bűnnek” keresztelte el. (A katolikus fiúintézetek homoszexualitása nem zavarta.)

A buddhista (és aki [meg]szabad[ult] akar lenni) nem akar[hat] a világnak megfelelni! Hanem épp ellenkezőleg, minden világiastól és a világhoz fűző-bilincselő kötőerőtől (és elképzelésektől) akar megszabadulni! Itt a normakövetés eleve nem lehet szabály, nem is erény. Inkább az újraszületés veszélye.

A buddhizmusban a harmadik nemmel, azaz a *pandaka* férfiakkal kapcsolatban volt elítélő és megenedő korszak is. Ők gyakran nem lehettek szerzetesek. (Volt egy „Tíz Nővér Társasága” nevű kínai buddhista „apáca” közösség, akik nem mentek férjhez, szerzetesi életet éltek, ám szenvedélyes szeretet és leszbikus kapcsolat fűzte a „nővéreket” egymáshoz.) A tibeti, „sárga sapka” (gelug) buddhizmus szerint a szerzeteseknek nem lehetett felesége, ám „lehetett” nemi vágyuk – ezt természettől valónak tartották. Talán innen a szerzetesi homoerotika iránti tolerancia. –De kit érdekel, mi a tolerancia valódi oka? A lényeg a tudott-elfogadott sokféleség, a VONZALOM ÉS/ VAGY A SZERETET KIFEJEZÉSÉNEK SOKSZÍNŰ KIFEJEZHETŐSÉGÉNEK SZABADSÁGA.

Elgondolkodtató, hogy lesz férfiuralom az istennő kultusz gyakorlatából – az Indus völgyi civilizációt illetően, ami lassan a Hinduizmus megjelenését jelenti, de együtt Káma és Krsina tiszteletével. A hinduizmus, valljuk be, férfiuralom, és az androgün (hermafrodita) Ardanarisvara isten lassú háttérbe szorulásával a férfi istenségek kultusza. Lám, hogy forog és változik az örök felhajtó erő, a propeller: jin és jang mozgatja a megnyilvánult (anyagi) világot. A hinduizmus társadalmi gyakorlata a kasztrendszer. Kaszt persze mindenhol van, a társadalmi rétegek láthatatlan kasztot alkotnak, s a társadalmi mobilitás, azaz egy új kasztba jutás sehol sem egyszerű dolog. Hogyan is tolerálhatná a „harmadik nem” pusztá létezését? Mindazon által, elgondolkodtató, Arjuna, akit Krisna oly soká tanított, nos, egy igazi „macsó harcos”, hogyan öltheti fel a „harmadik nem” ruháit, s élhet egy hárem közepén, a nőket dalolni-táncolni tanítva? Aki látta az indiai templomokat, számtalan szexuális domborművet látott, s bizony volt ott homoerotikus, vagy csoportsex ábrázolás is. Ó, hányan akarták ezeket felismerhetetlenné tenni, lerombolni! A múlt kísért, és a felvilágosult ma mit akarna?

Amaru (VII. század [?] hindu költő)

Aféri nem jött, vágyam hasogat, szekér halad el az ablakom alatt
kerékagy, -áldott lyuk! ó, hogy irigyellek,
atengely mindig áll és mindig mozog benned

(fordította: Faludi György)

Az elmondottakból messze kitűnik: értetlenség, ideológiák és címkék, gyűlölet, manipuláció és változó társadalmi gyakorlat búvik a vallások mögött. A bűnbak-képzés módja pszichológiailag jól feltárt, feszültséget kell keltetni, vagy a már meglévőt felnagyítani, majd olyan megoldást kínálni, ami egy csoport/ nép/ ellenség megsemmisítésével, elnyomásával, bekebelezésével jár.

Az ember társadalmi lény, ám individuum is: ez önmagában feszültségterhes, mert (sugallva) csak úgy lehetsz társadalmi lény, ha KONFORMISTA vagy, ha NORMAKÖVETŐ vagy (mások viselkedés a minta az egyén viselkedéséhez – akár ok nélkül is). Ezt jutalmazza a hatalom. Az eltérés irigységet, félelmet, nárcisztikus féltékenységet¹¹ indukálhat. Főleg, ha a tömegkommunikációban, az érték közvetítésben még erre buzdítanak is. Ám úgy is lehet kommunikálni, hogy direkt módon nem fogalunk állást pl. a homoszexualitással szemben, de már keményen állást foglalunk a család, vagy a keresztény értékek mellett.

¹¹ Pl. egy református lelkész szörszálhasogatóbb vitákba és meggyőzéseibe megy bele egy katolikus pappal, mert bár mindketten keresztények, közel állnak egymáshoz, interferencia van. Egy buddhistát sosem győzködnének, mert az távol esik az ő ideológiájuktól. A nárcisztikus féltés lényege a különbség csökkentése, (a saját státusz bizonytalansága) de korlátozás által, az, hogy a (ideológiailag, társadalmi rangban, véleményben, stb.) hozzáám közel álló ne térjen eltőlem, mert az bennem feszültséget kelt, netán megkérdőjelez engem. –Vö.: kognitív disszonancia

Az emberek félnek, mert a társadalmi téveszmék öröklődnek, az a téveszme is, hogy FÜGGünk másoktól, hogy mértéktelenül be kell HÓDOLnunk, hogy óvatosan kell bánni a saját véleménnyel. Az utánzás, és a KONFORMITÁSKÉNYSZER, a CSOPORINYOMÁS az egyik alapja a csoportképzésnek is, és a díszkriminációnak is.

A KONFORMITÁS két alapvető oka, hogy elkerüljük a(z eltérés) BÜNTETÉSét, ami igen sokfajta lehet (nem kapok fizetésemelést, vagy állást, börtönbe dugnak, szégyenkezni fogok). A másik, hogy MEGGYŐZNEK/ jutalmaznak, hogy a csoport iránti, a csoportnormával kapcsolatos elkötelezettségem helyes. A ravasz módszer, hogy helyeslik a korábbi -tekintélyelvű befolyással nyert-elképzelésem, véleményem, döntésem.(Ezt akkor is sugallják, ha nem így van.) Az emberek hiúak, nem szeretik bevallani, hogy korábban tévedtek. Ezért; sokkal inkább utólagos védekezéssel, és ún. RACIONALIZÁCIÓval megmagyarázzák a tévedésüket/ előző véleményüket, pl. a homoszexuális orientációról. Nem is beszélve a bizonytalan identitású/ identitást vesztett személyekről, akik az identitás biztonsága érdekében a pusztá hovatartozás miatt vallanak bizonyos nézeteket, vagy követnek magatartás modelleket.

Különbség van az ún. TÁRGYI VALÓSÁG és a SZOCIÁLIS VALÓSÁG között. Oly nagy különbség, hogy az emberek többsége (80-90% !!) nem bír saját véleménnyel, csupán indigók, szociokulturális másolatok. És... megfelelni akarnak, így a szociális valóság az „objektív” tárgyi valóság fölé kerekedik, akár teljesen meghamisítva a tárgyi (tudományos/ fogalmi és a tények) valóságát. A szociális valóság (Platón, Asch, Leon Festinger, etc.) fontos, ezt nem kívánom kétségbe vonni. Ám annak különösen fontos, aki „vinni akarja valamire”, ekkor tudnia kell, kinek, mi az érdeke, véleménye, gyengéje. Ám a „való”, a tényszerű igazság nem igen érhető el benne, mert a szociális valóság oly hamis lehet (pl. Hitler, Sztálin környezet!), oly kegyetlen és paranoid, hogy börtönfalnál keményebb, illúzió-fogságba ejti azt, aki azonosul vele. Ez a paradigma oly fontos, hogy számtalan uralkodó, pártvezér, miniszterelnöknek, vagy épp minisztériumi államtitkárnak, iskolaigazgatónak halvány fogalma sincs a valóságról. Az udvar légköre mérgezett és manipulált. Az így hozott döntések pedig nem lehetnek probléma megoldóak, mert nem a valóságra irányulnak. A társadalom hatalmi játszmák színtere, jóllehet minden boldogságunk alapja odabenn van, a társadalmi játszmák teljesen kifordítanak bennünket. Játsszanak velünk. Azokkal is, akik a buzik ellen tüntetnek. És hát ezt ők gondolnák legkevésbé... A manipulációra legjobb a káosz, az alul strukturált helyzet, a bizonytalan, nem egyértelmű szociális, társadalmi helyzet. És akkor lehet gyűlölni, ellenségképet csinálni, s bár Bécsben ötven éve nem dobnak Molotov koktélt a meleg büszkeség napi felvonulókra, nálunk ez mind komolyabb probléma. –Ismét.

Az előítélet és végletes SZTEREOTIPIZÁLÁS különösen nagy veszély, és mindegy, milyen társadalmi csoportról van szó, az apácákról, négerekről, szegényekről, gazdagokról, fogyatékkal élőkről, vagy épp a melegekről.

Ha nő a **TÁRSADALMI FESZÜLTSEG, akkor a reflektálatlan tudatú alacsony tudati nivójú tömeg lélektani okokból** (feszültség kanalizálása, kívül találni meg a problémát, ÖNIGAZOLÁS, NYÍLT AGRESSZIÓ, BŰNBAKKÉPZÉS, az előítéleti sémák csapdái, stb.) **más csoportokat fog támadni**. A **FRUSZTRÁCIÓ** (akadályoztatottság és tartós, következményes feszültség) a **MŰVELTSÉG ÉS ÖNISMERET HIÁNYA** (feszültségoldó és érvényesülési stratégiák) az **ilyen embert játékszerré teszi minden hatalom** (ösztön, divat, szokás, erőszak, manipuláció, politikai áramlat) **számára**.

Az ELŐÍTÉLET, és ennek kapcsán a SÉMAképzés, sztereotipizálás, vagy a sémák KRITIKA NÉLKÜLI ÁTVÉTELének alapja már iskoláinkban meg van: iskoláink (óvodáink!) játékaik alapvetően VERSENGŐEK; kompetitívek. –Miért, hogy nem inkább EGYÜTTMŰKÖDÉSre nevelünk?? Az állítólagos „tudományosság korszakában”, mikor –véltőleg- a pedagógiai pszichológia, és a pedagógiának nevezett áltudomány ismerethalmaza az átkutatások és fecni tanulmányok halmaza az eget verdesi?! Ha az egyetemeken pedagógiai tanszékén olyanok tanítanak, akik végig háttal állnak a hallgatóságnak, és írásvetítő nélkül meghalnak, azonnal meglátjuk, országunk a hazugságok országa, minden csupa látszat. Pedig az iskola a tudatformálás legfőbb eszköze, az anti-diszkriminációs ismereteknek, és főleg, a helyzetgyakorlatokra épülő nevelés elengedhetetlen.

Ám az iskola egyben a gyerekek kifordításának is színtere, itt kell külső kontroll, befolyásolható, „illemtudó és munkaszerető, normális” embereket formálni. Formálni, faragni, farigcsálni, elnyomorítani. Hiszen gyereket nem lehet nevelni, csupán segíteni lehet az ön-kibontásban. A politika direkt befolyásolja az iskolákat, és tartja nálunk még anyagi és szellemi nyomorban is, alattvalók kellene, nem önmagukat kibontó, a lét szentségét megértő, autonóm emberek!

A kisebbségek (nem feltétlenül csak a szexuális kisebbségek) jogtiprása, jogbizonytalansága, illetve a megszerzett emberi jogok gyakorlásának akadályozása mögött az általában vett anómiás (törvénytelen), kaotikus magyar viszonyok állnak. Tudniillik, mi, Magyarok, –elvben- túl vagyunk a homoszexualitás halállal, börtönnel való büntetésén. Az Unió jogharmonizáció azonban nem jelent sem joggyakorlatot, sem tudatszint változást, sem a felvilágosító munka eredményességét. A jogharmonizáció csupán papírmunka volt. A magyar jogászok még csak nem is hittek benne, hogy valaha felvesznek egy munkahelyre kisgyerekes asszonyt, terhes nőt, fogyatékkal élő embert, vagy éppen egy mocskos buzit.

A kisebbségekkel szembeni értetlenség és el nem fogadás a tudatlanságon, a beszűkült (vagy soha meg nem szerzett) empátiás készségen, a konfliktuson és versenyhelyzeten (itt főleg a munkanélküliséget kell érteni) alapul. Ehhez járul, és csak szítja az ellenségeskedés tüzét a politika. Elgondolkodtató a természeti népek toleranciája, az ókori görög-római civilizáció gyakorlata, mely egyáltalán nem látta okát szabályozni, ki, kivel, miért, hogyan bújik ágyba? S ők voltak a barbárok? Muszáj megjegyezni: Ázsiában, Dél-Afrikában, Észak-Amerikai indián törzseknél sokszor szó (tehát fogalmi kategória) sincs a harmadik nemre, mert a világképük nem primitíven sarkított, nem polarizált férfira és nőre. Náluk ez nem külön kategória, hanem a szexualitás talán ritkább, de elfogadott és integrált nemi szerep. Nő vagy férfi? Ami, lássuk be, hazugság is, pontatlanság is, mert az emberiség nem férfiakból vagy nőkből (meg gyerekekből) áll. Ez tipikusan a csak VAGY kultúrája. A bölcsesség inkább él az ÉS kultúrájával. A férfiuralom (szexizmus) diktálja a férfiuralom mintáit, még csak nem is undorodik a homoszexualitástól, egyszerűen azt csinálja, amit a férfiak többsége: diktál és hódol. Te se legyél „eltérő”.

Az emberi viselkedés nem vizuális, a nemi viselkedés sem. A TESTI NEMI MEGJELÉNÉS NEM JELENT AUTOMATIKUSAN PSZICHÉS NEMET. Az eltérő társadalmi kultúrákban még a női-férfi, szerzetesi (lemondott), időskori nemi szerepek sem azonosak –míg a globalizáció fel nem falja a különbségeket. A testi (kromoszomális, hormonális), lelki nem koránt sem jelenti az egyén ezekkel való identitását. Ezért a társadalmi szerep-nem (viselkedés, gender) korántsem automatikus.

A lényeg: a szex nem végtelenen meghatározó minőség, egyazon ember életében is dinamikusan változhat a nemi preferencia, hol hetero, hol homoszexuális vonzalommal. De legalábbis; hol fiatalabb, hol idősebb, hol kövérrel, hol sovány partnerrel van dolga. Vegyük észre; a nemi szerep is csupán egyfajta szerep, s mint ilyen, nem egészséges, hanem csupán RÉSZLETÉRTÉKŰ JELENSÉG az életünk teljességét illetően. Kategóriákat a végtelenségig lehet gyártani, az embereket mindig „alapvetően két kategóriába lehet sorolni”, vannak, akik bicikliznek, és vannak, akik nem. Vannak, akik nőekkel, hálnak, és vannak, akik nem. Vannak, akik szexuális életet élnek, vannak, akik egyáltalán nem. Hol a vége? Hol az érvényessége?

Még a médiában is hallunk hülyeséget a témáról, mindjárt egy akadémikus „tudós úrtól”, akinek tudományos magyarázata mindössze annyi, hogy ez undorító, no meg evolúciós zsákutca. Egyébiránt az evolúció a mai napig sem bizonyított, egyszerűen megint csoportnyomás van, a tudós körökben illik-muszáj hinni benne —, -pedig maga Charles Darwin írta (in:1859 The Origin of Species) „Ha be lehetne bizonyítani, hogy van olyan szerv, ami **nem keletkezhetett számos és egymásra következett apró módosulás** révén, akkor az én elméletem feltétlenül megdőlné.”

Márpedig csak ilyenek vannak az élő sejtben (citocentrum, endoplazmatikus retikulum, membránfelépítés etc.)! Ez azt jelenti, hogy a sejt összes, több száz alapegységével és biokémiai mechanizmusával egyszerre kellett, hogy létre jöjjön (intelligence design) –de az is igaz, a sejt működéséről Darwin korában senki nem tudhatott semmit. Ezt persze nem gondolják végig a tudósok.

A „túlélésért folytatott kíméletlen küzdelem” egyszerűen blaszfémia, nincs is igazi, mögöttes jelentése. Még az élet határait sem tudjuk meghúzni, nem tudjuk, mi az, ami biztos, hogy nem él? (Vö.: kvantummechanikai energia-óceán –mint tudat [hullámokra vitt információ]). Az evolúciót újra kell gondolni, az uralkodó divateszme ellenére. És akkor már az IDEOLÓGIAILAG TERHELT, AZ ELŐÍTÉLETES LÁTÁSBAN eltérő szexuális viselkedés már nem evolúciós zsákutca. Az élet inkább misztérium, a tudomány soha nem fogja meg a teljességet, mert lényege a rész-tudás. A részletek halmozása. Az emberi szexualitás legmagasabb foka: önátadás. –Nem az utódnemzés, és genetikai programozottság csupán. Igen, a biológiában annak tűnik, mert a biológia dobozába nem fér el az emberi szellem.¹² Nem is beszélve arról, hogy a homoszexuális magatartás minden emlősállatnál megjelenik, beleértve a delfineket és más tengeri emlősöket is. Etológiailag úgy tűnik, itt nem egyszerűen szexről van szó, sokkal inkább a csapaton/ falkán belüli EGYEDI KAPCSOLATOK MEGERŐSÍTÉSE a gyengédség által.

A szeretet (lenne) a normális¹³, a szeretetlenség emberi civilizáció az abnormális! A szeretet kifejezése nem lehet normatív. A szexuális élethez való jog, természetes jog. A saját preferencia adott, ehhez nem kell jog, de ennek megélése szintén emberi jogi kérdés.

Vegyük már észre, az ember; társas állat, társadalomban lakunk, gondoljuk meg, és lehetőleg INDULATMENTESEN gondoljuk újra végig, ki mondhatja meg a másinak, kit-mit szeressen, miben higgyen?, és végképp vegyük észre, hogy nem szigeteken (individuum), ha nem itt most: életünk

NEM MEGY MÁSKÉPP, CSAK EGYÜTT ÉLVE.

És ez több, mint a tolerancia. Te csak ne toleráld a rád valamiben nem hasonlítót, törekedj többre, ÉRTSD MEG őt. S vedd észre, ember és ember lényegileg azonos. Még akkor is ha alacsonyabb, fekete, vagy nem azt szereti, amit te szeretni tanultál szülőtől, iskolától, tévéből... Persze a társadalmi csapdák, a tudományos műveletlenség, épp tudós körökben, a nép és az ifjú ág antí-diszkriminációs műveletlensége,

¹² Nem mindegy, biosz (természeti élet), vagy dzóé (értelmes lény élete, egzisztencia)!

¹³ A szeretet nem [csak] érzélem. A kvantummechanikai rezgés óceán magasabb fokai jelennek meg számunka szeretetként. Inkább: univerzális táplálóerő. Hiányába bele is lehet halni.

az indulatok felkavarása és manipulálása, és a vallások/ politikai téveszmék ideológiai mérgezése elvakulttá tesz. és akkor nem látsz semmit. Csak azokat a képeket, amiket mások oly gondosan eléd tettek.

A TÁRSADALMI MÉRETŰ TÉVESZMÉK: család, szerelem, természetesség, normalitás, dimorf szexus, házasság, hűség, fogamzásgátlás, utódnemzés mind-mind olyan bevett és beton keményre szilárdult agyi közhelyek és tévedések, melyek a mások iránti megértést gátolják, és alaptalan elvárást (utánozz engem) generálnak. A téveszmék és kulturális örökségek az elfogadás akadályai, pedig tudnivaló, a LÉT = EGYÜTTLÉT. Minden csak együttműködésben létezik, egy sejtben ezer sejt-szervecske van, a szövetek is sejtekből állnak, az ember szervrendszer, de bekebelezett segítő baktériumokkal, láthatatlan emberi-tárgyi-ideológiai környezettel. A gyűlölet elzár. A GYŰLÖLETNEM ENGEDI MEG, hogy valami MEGÉRTENI VALÓT megértsünk.

Ha és akkor, ha végre felismerjük, hogy az emberiség nem nő és férfi, és hogy már Kinsey¹⁴ óta FELISMERT JELENSÉG A PSZICHOLÓGIAI ANDROGUNITÁS¹⁵ jelensége, azaz, hogy FÉRFI ÉS NŐI SZEREPEK KÖZELÍTENEK EGYMÁS FELÉ, akkor rájövünk, a részletlevés (nemi szerepek) állapotából a társadalom elindult a szexuális polimorfizmus teljessége felé. És bár sok szexuális kisebbség (transznemű, interszexuális [genetikai eredetű], biszexuális, meleg, transzvesztita) láthatatlan, ez nem jelenti azt, hogy a mainstream, a divat, a régi szokás, bevett elítélő látásmód és joggyakorlat igaz. Talán nem csak férfiak és nők vannak? Olyannyira nem, hogy pl. Shere Hit (USA) még javasolta is, hogy a BISZEXUALITÁST NE SOROLJÁK A SZEXUÁLIS KISEBBSÉGEKHEZ, MERT OLY SOK (!) EMBERNEK VANNAK MINDKÉT NEMRE IRÁNYULÓ VÁGYAI és/vagy szexuális kalandjai, hogy a biszexualitás (ahogy Freud is feltételezte) lehetne a szexuális norma. A CSECSEMŐ SZEXUÁLIS POTENCIÁLJA BISZEXUÁLIS, ám a heteroszexuális megerősítés és a társadalmi kondicionálás heteroszexuális irányba engedi meg az ösztönkésztetést.

Társadalmi Méretű Téveszméink:

a ✓homoszexualitás bűn (betegség, evolúciós zsákutca, az ördög sugallata, meddig tudnád folytatni magad, Kedves Olvasóm?). Mivel ez az állapot sok okú, „magyarán” multikauzális: genetikai hajlamosság, az agyi struktúrák másága (férfi melegek esetén), pl. a corpus callosum (kérgeges test) sokkal-sokkal több idegrosttal köti össze a melegek agyának jobb és bal féltékéjét (egyfajta érzelmességet, kreativitást, jó nyelvi képességeket, intuíciót eredményezve).

¹⁴ Alfred Kinsey (0950, Amerika) majd Shere Hit 197-80 szexuálpszichológiai felmérései.

¹⁵ Androsz = férfi, gúneco-nő, nőies, ógörög. Másnéven hermafrodita (Hermes és Afroté gyermeke), aki mindkét nem tulajdonságaival bír, így istenhez hasonló, a megnövekedett hatékonyság, képességek miatt. a harmadik nem

Sok meleg agyának eltérhet (nőies morfológiájú) a hipotalamuszban található, a szexuális magatartást szervező idegdúc is (pl. INAH-3 sejtmag). Bizonyos (pl. a szerotoninra érzékeny idegsejteket kódoló [ingerkereső magatartás, így a szexuális magatartásra is ható]) génszakaszok (D₄-DR) is eltérést mutatnak a melegeknél. Van egy, az X kromoszómán található „meleg-gyanús gén”, az X_q28, de még nincs adat arra, hogy ez perdöntő jelentőségű volna a melegség kérdésében. Amiből –morálfilozófiailag és jogilag- következik, hogy eleve nem LEHET BŰN EGY MEG NEM VÁLASZTHATÓ PREFERENCIA és következményes magatartás —aminek köze nincs a társadalmi károosság fogalmához. Mondhatjuk, itt biológiai variációról van szó. Minden kérdés megítélése lehet KULTURÁLIS BEFOLYÁSOLTSÁGÚ, pl. hogy magaga az orvostudomány mit tart fogyatékoságnak, eltérésnek, patológiának, vagy variációnak. Jogi, erkölcsi értelemben az a cselekedet lehet bűn, amit szabad akaratomból választok, vagy épp nem választok.

A lényeg: ma még senki nem tudja, mi is a homoszexualitás lényegi oka.

✓A család ideája már a múlté. A család egy modern hazugság, a ✓házasságok 50 % -a válással végződik, ami jó. Jó, mert annál nagyobb boldogtalanság nincs, amikor a magányos feleséghez végre megérkezik a férj, s most már ketten vannak egyedül ugyan abban a szobában. Ha még veri is az egyik a másikat, akkor jobb lenne elválni. Mi már nem tudunk szeretni; a másik arra jó, hogy engem boldoggá tegyen. Hogy elmenekülhessek a magány elől.

A monogámia biológiai és pszichológiai kontextusától levágott, csak erkölcsi értelemben vett kifejezés, s mint ilyen hazugság, az ember nem monogám fajta. Az egyház mit sem tud az emberi természetéről, ugyanakkor alattvalóinak követelményeket ír elő. Akármennyire is kényelmesebb manipulálni-ellenőrizni és vagyonjogilag kezelni egy családot. Ahol a nő a rabszolga, tulajdon. A gyerek számára (is) a kommuna, vagy a nagycsalád nagyobb érzelmi biztonságot ad, több magatartásmodellt kínál. A házasság kezdetben „pogány” aktus volt, csak később tette rá a kezét az egyház, az állam. De két lélek egybefonódásához mi köze lehet bárminő külső hatalomnak? A házasság csupán vagyonjogi, örökösödési szerződés volna? A társadalmi jóváhagyás intézménye?

A szerelem lényege a kapu. Ez által hagyhatjuk el az ego -t. De mi birtokolva szeretünk, ha egyáltalán szeretünk, s nem csupán annak nevezzük a birtoklást, a társfüggőséget. A szerelem megnyilvánítási módjába senkinek nem lehet beleszólása. A **SZERETET ANNYIFÉLE, AHÁNY EMBER épp most, a világon él. Nem mondhatja meg a kultúra, a család, a politika, de még a vallás sem; kit ölelj, kit csókolj**, kit becézz, kinek hogyan köszönj, kit hogyan kényeztess. Te mondod meg. Egyedül csak te. (És az ezt elfogadó partner.)

✓Természetességen a reflektálatlanságot, a gondolat-nélküliséget, az örök pillanatot kell értenünk. Nincs múlt, pláne nem a múlt alaptalanul a SZEXRE AGGATOTT IDEOLÓGIÁI. Nincs jövő, hogy mi lesz, pláne, hogy ki, mit fog szólni. A legtermészetesebb az, hogy saját, intim tered van. A vallás még azt is megszabná, mit egyél. És fontos volt, hogy a pap ne házasodjék, mert akkor a papi vagyonokat mind-mind az egyház örökölte. A cölibátus is szexuális kisebbség, de ostoba elvek elfogadhatóvá teszik –annak, aki nem gondolkodik. Ami meg a modern divatot, az evolúciós biológiát illeti, ne foglalkozz vele: világosan láthatod, a tudomány hogyan változtatja tíz-húsz-száz évenként az álláspontját. Legyen saját álláspontod. És senki ne beszéljen természetességről, amikor mások szokásaiba, értékrendjébe szól bele akkor, amikor virsli helyett műbélbe csomagolt állományjavítót, ízfokozót, és vágóhídi szemétpépet eszik, a csirke, ami a tojásodat tojta (és hogy szép sárga legyen, még ételfestéket is kapott az a... tyúknak nevezett ketrecállat), aki életében nem látott napfényt, és antibiotikumos tápszeren nőtt fel.

Te is agyromboló iskolába jártál, és ketrecben laksz, ami még az aurádat is megnyomorítja, és lakótelepnek hívod... Ami ma ✓normális, az tegnap nem az volt az. A szélsőséges nemi szerepek, a dolgozó és a családot eltartó férfi ideál ma tarthatatlan, mert a nő gazdasági önállósága megvalósult, különben is, a férfi a gyengébb nem (nem izomerőben értve). A nők többet bírnak, több ideig élnek. És menedzserek, igazgatók. A férfi is mehet gyermekgondozási szabadságra, és még óvó bácsi is lehet. És a férfi ideál nem ugyan az egyik társadalomban, kultúrában, természeti népnél, mint a másokban. **NINCS RÖGZÍTETT FÉRFI ÉS NŐ, épp azért, mert ilyen eleve nem lehet.** Minden él, változik, alakul, nincs két egyforma kultúra. Senki sem férfi, vagy nő, hanem ember. Komplex jelenség. Az sem biztos, hogy csupán két nem van, hisz' a hermafroditákat, születésük után öt perccel „helyre igazítják”, egy metszés, sutty; és kislányt kaptunk. Ha az orvosok nem avatkoznak be, más lenne a szexusról alkotott képünk, HA A MÉDIA NEM HAZUDNA egy „másik szép, új világot”, és a médiumokban olyannyira diszkriminált fogyatékosok, bevándorlók, munkanélküliek, a „mások” és másmilyenek és máshonnan jövők, —mind többször lennének bemutatva, eredményképpen egy sokkal gazdagabban árnyalt világképünk volna. Ami pedig a NORMALITÁST illeti, olyan nem létezik. Cseréld ki arra, hogy szokványos, bevett, elfogadott, gyakorlat, köznapi. Sajnos ebbe sem kapaszkodhatsz, mert ez is mindig, korról korra, és társadalomról –társadalomra változik.

A normális inkább; 'csak átlagos', jöllehet ez az egész pénz körül forgó, és egy bolygót elpusztító világ úgy, ahogy van abnormális. A normális ember karaktere inkább éretlen, és erősen idomított, manipulált, morálisan pedig elégtelen. Az iskolai és munkahelyi „jellemlévelés” a megfelelési kényszer és csoportnyomás –eleve kerüli a sajátot, a kreatívat, az önmegevalósítást!

Az az embertömeg, amely a tömegideálok (példaképek, sugallt és vágyott életstílusok) felé törekszik; nem rendelkezik elég erős én-erővel. Nem tud, vagy fél önmaga lenni. Majd kritizálja mindazokat, akik mernek önmaguk lenni, és ők csak „mások”. A mások „eltérnek”. Hohó, de minden önmegvalósító: „más”, hiszen eleve annak kell lennie, mert nincs két egyforma jelenség a természetben. Miért nem olyanok, mint mi? Ami pedig egy adott embernek/ embercsoportnak IDEGEN, az a tudatalattiban- gyakran ELLENSÉG is, vagy félelmetes is.

AZ ELTÉRÉS - ELLENZÉS ANATÓMIÁJA

1. autoriter nevelés (félelem a szeretet elvesztésétől) a kész minták követése
2. manipuláció (szülői, tanári, makroszociális, politika, reklámok)
3. a többiek már kész, meglévő mintái, -karrierterror, teljesítményterror,
4. erős csoportnyomás, sőt, láthatatlan elvárások (csak így jó, ez az egyetlen út)
5. szorongás, a kreativitás és a sajátos önmeghatározás büntetése
6. azonosulás az agresszorral (elkerülöm a büntetést, jutalmaznak, megfélelek)
7. irigység (ő önmaga, hogy meri ezt?, én miért nem merem a magam útját járni?)

Maga az emberiség nem normális (természetes -Konrad Lorentz), sok olyan gátlástalansággal bír, amire az állat nem képes. Az ún. ölési gátlás nálunk nem működik, és a háborúk mellett sok, ún. szublimált ölés van: a profit érdekében (élelmiszeripar, gyógyszergyártás) emberi életet szűkítünk be, vagy mérgezzük meg. Homo hominem lupus, ember embernek farkasa, mi egymásból élünk, egymást esszük.

A normalitás pszichológiája és szociológiája rájött arra a köznapi tényre, hogy bizonyos csoportok nem KÉPESEK KONSTRUKTÍVAN IDENTIFIKÁLNI magukat. Így MÁS CSOPORTOKKAL SZEMBEN határozzák meg magukat. Ezek -a sokszor a szélsőjobboldalhoz kötődő- csoportok oly gyakran találnak kifogást a buzikkal, zsidókkal, sőt, a nőkkel szemben. — És ez mindig így van: a nagy társadalmi feszültség mindig utat keres, s meg is találja VÉLT ELLENSÉGEit, más társadalmi csoportokat¹⁶. A normalitással kapcsolatban felmerül a hirdetett értékek/ normák követése. Ha ez nem belső meggyőződésből fakad, akkor csupán üres utánzás, netán a többségi véleménytől való félelem. Az ún. AUTOKRATIKUS embereknek sajátos személyiségprofiljuk van. Olyanok, mint a merev és szeretetellen, tekintélyelvű szülei, nevelői. Az erősen szigorúságon, fenyegetésen, és sajnálatos módon a szeretet megvonásán, mint nevelési elven alapuló családi légkör semminek sem kedvez, mint a függőségnek.

A függőségben és tekintélyelvű (autoriter) légkörben felnövő gyerek a hatalomszámára ideális: soha nem kérdőjelezi meg a tekintélyt.

¹⁶ vö.: Otto Krinberg, Neal Miller és Richard Bugelski szociálpszichológiai kísérleteit a társadalmi agresszió és az előítéletesség kapcsolatban.

Az ilyen, felnőtté váló gyerekek egy része erősen autokratikus (és fasisztoid) személyiség lesz (Theodor Adorno), és személyiségprofiljuk sajátosan jellemezhető:

- ✓ erős tiszteletmindenképp szemben, és... ezzel összefüggésben:
- ✓ a reflexió, a kételkedés, a kérdéses mellőzése, akár kritikátlan engedelmesség!
- ✓ konvencionális értékrend és életmód,
- ✓ gyanakvás,
- ✓ merevség a gondolkodásban is, a viselkedésben is,
- ✓ a megterhelés, a szigorúság és keménység hívei

A szuperautoriter nevelés a lélektani oka túlfajlett szuperegonak. Ami az elnyomott én -t, megnyomorított önmaga -ságot jelenti, ez a forrása a pusztító, intoleráns agresszióknak. A szuperautoriteritás mindig frusztrál, ami a destruktív potenciált csak fokozza. Amit... mi is sokszor másoknak adunk tovább. És hol van vége??

A szülők –akár feltétlen, és meg nem indokoltan- engedelmességet kérnek. Ha a gyerek nem a kívánt módon viselkedik, játszani akar, vagy sír, ha megüti magát, ha nem jól felel az iskolában, nos, akkor A BÜNTETÉS A SZERETET MEGVONÁSA a „nevelési” eszköz. Nem kell pszichológusnak lenni ahhoz, hogy meglássuk, ez a személyiséget romboló eszköz. A tekintélyelv egyenesen kreativitásellenes, sémakövető, és... kifejezetten intoleráns.

-Miért is? Az elnyomás csak addig hatékony, amíg az elnyomó erő jelen van, de a bosszúvágy, a frusztrált düh, és a SZERETETKAPCSOLAT MODELLJÉNEK HIÁNYA megmarad. Ugyanakkor az én-gyenge, én-bizonytalan (hiszen negativitásra építve nevelni nem lehet) személyiség manipulálhat is, és a nála gyengébbel agresszív lesz (mert ő is gyenge).

Minden generáció tovább adja bűneit és előítéleteit a következő generációnak. Lenyomatokat, másolatokat készítünk az utánunk következőknek, így nagyon nehéz a megvilágosodás, de még a tisztánlátás is!

Azt hinni, az emberi társadalom csak férfiből, nőből és a szexuson innen; gyerekekből, a szexuson túl öregekből áll olyan állítás, mintha azt mondanám, vannak autóvezetők és vannak biciklizők. Még még a gyalogosok. A szexualitás nem dimorf, az állatvilág pedig oly sokalakú, hogy megdöbbenő, ki mondhatja meg a méhkirálynőnek, mely herékkel párosodjon, hogy ne a csikóhal hímje hordja ki az ikrákat, mert az egy női dolog?

A hűség korlátlan elvárása -maga a birtoklási vágy. A féltékenység pedig projekció; a lelkem mélyén én is megcsalnám (de erről nem tudok, hála az én-védő mechanizmusoknak), ezért ezt feltételezem másokról, a másikról is.

A földi szeretet nagy baja, hogy tisztán talán egyáltalán nem létezik, amikor meg tud gyökeresedni, akkor meg gyakran alakul ki társfüggőség, vagy ragaszkodás. Nem szeretnünk kellene, magává a szeretetté kellene válnunk. Hagyni, hogy hűtlennek legyenek hozzánk, mert az egy globális paranoia; ha pl. mással is szexelsz, (= adod testi ajándékodat) akkor már nem szeretsz.

A fogamzásgátlás ellen a vallások erős propagandát fejtenek ki. Pedig ez az emberiség egyik legnagyobb vívmánya, ne szülessenek meg a leendő éhezők, szenvedők. Ne legyen már túlnépesedés, a nő ne legyen életadó képességének biológiai foglya. (Szülni nem kötelező –fityisz az egyháznak és a politikai propagandának.) –Azért szülessenek gyerekek, hogy legyenek elegenden ahhoz, hogy a majdani nyugdíjainkat kifizessék?? Ez a lét értelme?

Ha a lélek halhatatlan (vallások, oh!), akkor az a lélek keresni fog más inkarnációs¹⁷ lehetőséget. A születésszabályozás teszi a nőt szabaddá; nem egy gyermekszülő géppé, önmagával szabadon rendelkező, felelős lényé. Ugyan akkor egy túlnépesedett bolygón a születésszabályozás feltétlenül szükséges. Így senkinek nem kell félnie, ahogy azt a rádióban egy akadémikus „tudós úr” mondta vala, hogy a homoszexuálisok elszaporodnak (!) és kihal az emberiség. A homoszexuálisok által örökbe fogadott gyerek nemi identitás annak születésétől adott, senki nem lesz meleg, csak mert meleg szülő(k) neveli(k). A társadalmi eszmék teli vannak elvakultsággal, és félreértésekkel. A rosszabb, hogy szándékos lélekmérgezés is van bennük, hogy konform legyél, Te (önálló individuumként) ne is legyél. Hisz ott vannak a minták. Kidolgozottan, készen. Elég, ha leutánzod őket.

Szapphó

Jöjj hamar hozzám, a milyen hamar csak tudsz,
rózsabimbóm, Gongüa; tejfehér szép
köntösödben: lásd, a szívem szerelme
száll körülöttem,
szép leány: mert már ha ruhádra nézek,
akkor is reszket, gyönyörömrre a szívem [...] (Devecseri Gábor fordítása)

Az európai kultúra nem annak bizonyítéka, hogy nincs más kultúra (Ázsia, természeti népek), és nincs más minta (illetve válasz) a homoerotikára, a transzneműsége, sőt, a nem változtatásra. Persze, hozzánk legközelebb a görög –római kultúra áll, ahol szexuális pluralizmus és szabadság honolt, ami mögött az egyházzal szemben én azt állítom, hogy nem a dekadencia, hanem a természetesség jele lehetett.

¹⁷ in camus =húsba, értsd: testbe való születés. A születés előtt a lélek már létezik (preegzisztencia). Alélkvándorlás (reinkarnáció) a Bibliában is benne volt, ám az 543 –as Konstantinápolyi Zsinat „hirtelen” megváltoztatta a véleményét ezzel kapcsolatban is. Kiátkozással fenyegette azokat, akik eddig hitték. A Biblia manipulált tekercseket és törléseket tartalmaz.

Nem volt „ab ovo” naturalis, azaz természetes, hogy kinek kivel „kell” gyengéd kapcsolatba lépnie. A törvények/ írásos emlékek, és főleg; a művészi örökség arról beszél, hogy a szabad (nem rabszolga) férfi (Róma polgára) szabadon szeretkezhet nővel.

Akár közösülés (copulatio, futuo) formájában, illetve férfival/ fiatalabb fiúval (gör. erasztomenész), „inter femoris” (dia mérizein¹⁸), azaz; a combok között. Pontosabban: a combtövek, a gát (herék alatt). Az orális szex (fellatio - cunnilingus♀) mind nővel mind férfival is szokásban volt (irrumo). Számos ógörög forrásban (a társadalmi rang okán) a nőket és fiatalabb fiúkat (nem pedofiliáról van szó) együtt, differenciálatlanul említik.¹⁹ A katonák magukévá teszik/ elcsábítják, vagy ajándékban adnak (rabszolga) nőt, vagy (már érettebb) fiút. Hazudnánk, ha nem említenénk, az ideológia, a törvénykezés olykor elítélően szól a fiúszerelemről, legtöbbször a dekadenciát látja benne, és kimondottan FÉL AZ UTÓD NÉLKÜLSÉGRŐL, hiszen minden társadalomban kell katona, alattvaló, hívó.

A férfinak „fiút kell nemzenie” – úgy látszik, ez globális paranoia. Írásomból ki kell tűnnie: az IDEOLÓGIA-MENTESÉG, és az önmegvalósítás (autonómia) fényében kell, és csakis így lehet vizsgálnunk minden társadalmi jelenséget.

Az emberi lélek „szuperego” része csupa társadalom, kell, jó, rossz, elvárások és bekebelezett értékek. Az önismeret és a TÁRSADALMI ÖNISMERTET akkor valósulhat meg, ha a TRANSPARENTIA lehetséges: átlátom a tettek mozgatóit. Az ÁTLÁTSZÓSÁG a feltétele a megújulásnak, megszabadulásnak. Tudniillik az indulatoktól, a kötőerőktől, a manipuláltságtól való megszabadulásnak. Az átlátszóság, a tudatosság nem érdeke azonban mindenkinek. Az átlátszóságban eltűnik a hatalom. Manipulálni csak árnyékban lehet. Aki meg nem ismeri magát: az vak csak igazán! Ugyan, merre, hová is tartana az? A civilizálatlan, „buta” természeti népek nem (bűnnek) ismerik a szexuális devianciát. Történelmi és antropológiai írások, kutatások bizonyítják, az „eltérő” nemi viselkedés a szabályozott társadalmakban gyakran kapcsolódik:

- lázadás formájában egy társadalmi szerep elhagyásához, (az autoriter kultúra elutasítása)
- passzív életforma váltáshoz,
- egy új életstílushoz,
- személyes megrendüléshez, végletes csatlódáshoz
- önmagunk személyes szabadságához (autonómia), sajátos önkifejezéshez

Az egyház, az erkölcs és a társadalmi szabályok végletes önfeladást (elfojtást) kívának, ami frusztráló agressziót szülhet.

¹⁸ méroi = combok (tbsz.) dia = át, keresztül, -ig. A combok között inkább azt jelenti, közvetlenül a herék alatt (vö.: számtalan vázákép). –És hol maradtak a lesbikusok?

¹⁹ Platón, Aristophanes, Xenophon etc.

Nincs elfogadás, és nincs szolidaritás érzés, már csak azért sem, mert a társadalom alapvetően egy érvényesülési színtér, a státus-szerkezet harcolni tanít, nem együttműködni, megérteni és elfogadni -miközben persze, senki nem lehet önmaga. Az érvényesülés (elfogadás, jutalmazás, a büntetés elkerülése, karrierkényszer) egocentrikus.

Egy egocentrikus világban a „mások” mindig elnyomásra, és agressziókiélésre lesznek kárhóztatva. A mások azok, akik mernek önmaguk lenni, ráadásul át is látják, kétes vallási parancsok, alaptalan társadalmi értéképzetek nem jogosultak arra, hogy az önkifejezés a sajtóságos egyéni fejlődés útjába álljanak.

A maga korában Szapphó Szkamadrosz (a 42. olümpiasz időszak) forradalmi „női” unikum, Lesbosz szigetén élt, teljesen a szépségnek és szerelemnek szentelve magát. Istenem, ma milyen pocskék fogyasztó lenne! Nem járna plázákba. Szapphó valóban (férje, gyermekei ellenére) igazi életforma váltás volt. Akárcsak a „Tíz Nővér Társasága” nevű kínai buddhista „apáca” közösségé. A szexus nem lényegi, hanem velejárója egy társadalmi jelenségnek. A szexus nem erkölcsi kérdés – minden egyéb, csak ez nem.

A férfivel való szex megtagadása szimbólum: a férfialomban egyet jelent a nyílt lázadással. A katharok váltig azt állították: a test, a testiség bűnös dolog. Nem csak nem fogadták el a feltámadás (resurrectio) tanát, hanem a szaporodást sem fogadták el. Eretnekség! Nem örült ennek III. Ince pápa, bizony nem! Mert a katharok szerint a szaporodás csak a romlott testeket szaporítja, és a lélek is foglyul esik bennük. Így a férfiak vagy cölibátusban éltek, vagy magvukat a földre engedték, vagy férfiakkal (nők, nőkkel) háltak. Micsoda eretnekség! „Természetesen” ezért is ezrek életét oltották (s nem csak 1208-ban). A kopt gnoszticizmusnak is sok ága volt, némelyek szintén nem kívántak gyermeket nemzeni. -Ez ügye, természet ellen való? Ezen ASPEKTUSOK rávilágítanak, önmagában semmi nincsen, a lét – együttlét, a jelenségeknek sok-sok oka van. Vallom, az okok kutatása felvilágosító, ám most nem a lényegre illi.

Egy jogállamban minden kisebbségnek joga lenne az esélyegyenlőséghez, a diszkriminatív és agresszív társadalmi jelenségek elleni védelemhez. A lényeg, e kérdésben, a szabad társválasztás, és az egyén mozgásterének növelése -a szexuális önkifejezés és preferencia területén is. A mértékletes megítélési mód: az ideológia –mentesség, nem vallási/ erkölcsi/ politikai kérdés és megítélés; ki, kivel, miért, meddig, hogyan? Nem a „MÁSOK” gyanúsak, hanem a MÁSOK szokásait, viselkedését és jogait kontrolláló hatalom a gyanús, és nem a nemi preferenciák, a szexuális sokféleség.

Adler, Jung, Ferenczi (pszichoanalízis) mind azt állítja, a mások feletti kontroll (kényszeresség, szorongás, szadisztikus törekvés) patológiás.

A hatalom akarása –az elnyomított psziché tünete. A szabad ember boldogsága soha sem mások kontrollálásán múlik. A politikusok között sajnos sok a frusztrált, agresszív, hatalomvágyó, szadisztikus-narcisztikus karakter. A titok: az igazi érvényesülési törekvés, mint egy ember belső potenciáinak kibontásának iránya nem más emberek fölé vezet. A konstruktív önmegvalósításhoz nem hatalom kell –szabadság, kreativitás, elfogadás.

A lényeg: a szerelem spirituális értelemben egy kisadag megváltás, amit diszkriminációval sem lehet megtiltani. A szerelem minden. Ön –feledtség. Végre, szabadon önmagunktól, egy egzisztenciális kitágulásban. Tanítani kellene végre (játékos, élő, gyakorlati formában) a gyermekeinket, és tréningezni pedagógusainkat, hogy ne legyen (még legalább) 70 országban halálbüntetés, életfogytig börtön, sem diszkrimináció a terhe a szabadon választott szerelemnek. Legyen vége a boszorkányüldözésnek!

A túlzottan alkalmazkodóak félnek és menekülnek a személyes szabadság elől. S akik szabadabbak, akár csak egy kicsivel is, azokra féltékenyek. Holott SENKI NEM VÁRHATJA EL, HOGY A MÁSIK UGYANÚGY ÉLJEN, AHOGYAN Ó. A civilizált ember túlalkalmazkodó, rendre megengedi, hogy mások irányítsák az életét, vagy tiporják jogait (vö.: Moriarty és Milgram kísérletek, szándékos zavarás, tűréshatár). Mindezt azért, mert tekintélyfüggők. Ideje már egy egyenlőbb, nem autoriter társadalomnak, ahol a döntés az egyén kezében van, és nem kell a TEKINTÉLYFÜGGŐKTŐL tartania, akiknek rendre mások mondják meg, mi a helyes, csak azért, mert a tekintélyfüggők beszópták apuci autoriter nevelését, vagy, még felnőttként is szorongó gyerekek, akik igénylik, hogy helyettük mondják meg, milyen legyen az életük. Ideje a szabadságnak—

-hogyan ne a hatalom döntse el, a szerelemben, embertársammal melyik kapun, hogyan kívánok kilépni e földi nyomorból, az Univerzumba. Íme, itt a lényeg, kétezer éves távlatból, tudományoskodások nélkül:

Meleagrosz (hellén, II. század)

Théron, téged nézlek: a mindenség ma kitérült
Ám ez a mindenség nélküled [már csak] ostoba úr.

-fordítás: Csehly Zoltán

Dunkel©2008július, Debrecen

FELHASZNÁLT IRODALOM:

Foucault, Michel:	A szexualitás története, Atlantisz, Bp.1991
Nardi, Peter M – Beth E. Schneider:	Social Perspectives in Lesbian and Gay Studies –Routledge 1988
Tina Tessina PhD:	Gayrelationships –Farcher/Putman Book, New York ©1989
François-Xavier de Guibert:	L’Homosexualité masculine pourquoi? Paris 1998